

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 474/2024
11.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Мартиновића, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка 1) КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 1445/23 од 28.03.2024. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Великој Плани Спк 62/23 од 03.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 1445/23 од 28.03.2024. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани Спк 62/23 од 03.10.2023. године повређен закон из члана 441. став 3. ЗКП.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани Спк 62/23 од 03.10.2023. године прихваћен је споразум о признању кривичног дела Ск 56/23 од 03.10.2023. године, закључен између јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и окривљеног Младена Мартиновића, са браниоцем адвокатом Милованом Ружојчићем, по оптужници Ктз 339/23 од 19.09.2023 године, па је окривљени Младен Мартиновић оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка 1) КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 25.08.2023. године до 03.10.2023. године.

На основу одредбе члана 91. КЗ од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и то: „један новчић жуте боје са ознаком „Helvetia FR 20“, један ланац сиве боје, једна наруквица сиве боје, један парфем марке „Kenzo“, једно средство за сунчање марке „Nivea“, једна боца са кокосовим уљем марке „Cien“, парфем марке „Tom Ford“, парфем марке „Jimmy Choe“, један женски сат марке

„Dizel”, привезак жуте боје у облику оловке са цирконима, један сиви ранац марке „Puma“, и девизни новац и то: 1.300,00 швајцарских франака, и то у апоенима 2x200 csh, 2x100 csh, 1x50 csh, 20x30 csh, 10x5 csh, валуте евро и то 17x200 евра, 10x100 евра, 20x50 евра, динарских средстава 5.780,00 динара у апоенима 5x1.000,00, 2x200, 11x20 и 6x10 динара“. Истом пресудом одређено је да се наведени предмети доставе „Дирекцији за управљање одузетом имовином при Министарству правде РС са поуком оштећеним лицима да у смислу члана 93. став 2. КЗ имају право да у року од шест месеци од дана правноснажности ове одлуке захтевају да се намире из одузете имовинске користи“.

Окривљени Младен Мартиновић је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Оштећени АА, ББ ВВ и ГГ су упућени да имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1445/23 од 28.03.2024. године против наведене пресуде Основног суда у Великој Плани, због повреде кривичног закона „из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези и члана 441. став 3. ЗКП у вези члана 93. КЗ“, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости и укине побијану пресуду само у делу одлуке о имовинскоправном захтеву и у том делу врати првостепену суду на поновно одлучивање или преиначи побијану пресуду у складу са закљученим споразумом о признању кривичног дела.

Врховни суд је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се поднетим захтевом јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да је побијана правноснажна пресуда донета уз повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП.

Споразум о признању кривичног дела, према одредби члана 314. став 1. ЗКП, садржи: 1) опис кривичног дела које је предмет оптужбе, 2) признање окривљеног да је учинио кривично дело из тачке 1. овог става, 3) споразум о врсти, мери или распону казне или друге кривичне санкције, 4) споразум о трошковима кривичног поступка, о одузимању имовинске користи прибављене кривичним делом и о имовинскоправном захтеву, уколико је поднет, 5) изјаву о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке којом је суд у потпуности прихватио споразум, осим у случају из члана 319. став 3. овог законика, 6) потписе странака и браниоца.

Одредбом члана 317. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд пресудом прихватити споразум о признању кривичног дела и огласити окривљеног кривим, ако утврди: 1) да је окривљени свесно и добровољно признао кривично дело, односно кривична дела која су предмет оптужбе, 2) да је окривљени свестан свих последица закљученог

споразума, а посебно да се одриче права на суђење и да прихвата ограничење права на улагање жалбе (члан 319. став 3) против одлуке суда донесене на основу споразума, 3) да постоје и други докази који нису у супротности са признањем окривљеног да је учинио кривично дело и 4) да је казна или друга кривична санкција, односно друга мера у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум предложена у складу са кривичним или другим законом.

Одредбом члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће суд решењем одбити споразум о признању кривичног дела ако утврди да није испуњен један или више услова из члана 317. став 1. овог законика.

Споразум о признању кривичног дела Ск 56/23 од 03.10.2023. године, који је закључен између јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и окривљеног Младена Мартиновића, са браниоцем адвокатом Милованом Ружојчићем, између осталог, у члану 2. став 3. садржи предлог „да се оштећенима у смислу члана 258. став 5. ЗКП предају предмети и то: један новчић жуте боје са ознаком „Helvetia FR 20“, један ланац сиве боје, једна наруквица сиве боје, један парфем марке „Kenzo“, једно средство за сунчање марке „Nivea“, једна боца са кокосовим уљем марке „Cien“, парфем марке „Tom Ford“, парфем марке „Jimmy Choe“, један женски сат марке „Dizel“, привезак жуте боје у облику оловке са цирконима, један сиви ранац марке „Puma“, девизни новац и то: 1.300,00 швајцарских франака, и то у апоенима 2x200 csh, 2x100 csh, 1x50 csh, 20x30 csh, 10x5 csh, валуте евро и то 17x200 евра, 10x100 евра, 20x50 евра, динарских средстава 5.780,00 динара у апоенима 5x1.000,00, 2x200, 11x20 и 6x10 динара“, а у ставу четвртном истог члана, „да се оштећени за преосталу вредност одузете имовинске користи упуте на парницу“.

Из чињеничног описа продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка 1) КЗ у вези члана 61. КЗ садржаног у тачки 1. и 2. у изреке побијане пресуде Основног суда у Великој Плани Спк 62/23 од 03.10.2023. године, којом је прихваћен наведени споразум о признању кривичног дела Ск 56/23 од 03.10.2023. године, између осталог, произилази да је у време, на месту и на начин описаним у тачки 1. изреке пресуде окривљени одузео покретне ствари и новац од оштећених АА, ББ и ВВ и тако себи прибавио проивправну имовинску корист у износу од 3.360.978,00 динара, односно да је у време, на месту и на начин описаним у тачки 2. изреке, одузео покретне ствари и новац од оштећене ГГ и тако себи прибавио противправну корист у износу од „1.832.060,578 динара“. У изреци пресуде набројане су и описане покретне ствари и њихови држаоци, односно власници, односно сви предмети које је окривљени прибавио извршењем кривичног дела за које је оглашен кривим, а међу њима и новац који је одређен и погледу валуте, износа и апоена новчаница.

Из претходно цитираних законских одредби, произилази да је суд приликом одлучивања о споразуму о признању кривичног дела дужан да детаљно проучи споразум и увери се да је са становишта закона оправдано наведени споразум усвојити и преточити га у осуђујућу пресуду. У том смислу, суд, између осталог, проверава законитост споразума јавног тужиоца и окривљеног када је реч о предложеној кривичној санкцији и другој мери, односно проверава да ли је казна или друга кривична санкција, односно друга мера у погледу које су јавни тужилац и окривљени постигли споразум, предложена у складу са кривичним или другим законом. То даље значи да суд проверава и законитост споразума у погледу имовинскоправног захтева,

уколико је поднет, и у складу са одредбом члана 314. став 1. тачка 4) ЗКП садржан у споразуму о признању кривичног дела, јер и овај део споразума представља његов обавезни део.

Имовинскоправни захтев се, према одредби члана 252. став 2. ЗКП, може односити на накнаду штете, повраћај ствари или поништај одређеног правног посла, а орган поступка је, у смислу члана 256. ЗКП, дужан да и пре његовог подношења од стране овлашћених лица (члан 253.) прикупи доказе за одлучивање о захтеву.

Из списка предмета произилази да су у споразуму о признању кривичног дела туђе покретне ствари и новац индивидуализовани у чињеничном опису кривичног дела у тачки 1. и 2. изреке, па је самим тим надлежени јавни тужилац приликом закључења споразума о признању кривичног дела са окривљеним, након провере околности о поднетим имовинскоправним захтевима, имао могућност да споразум о поднетим захтевима одреди у погледу сваког од оштећених на име повраћаја ствари, накнаде штете и њене висине, и предложи усвајање захтева у целости или делимично, што није учинио, већ се са окривљеним о имовинскоправном захтеву споразумео на начин ближе описан у споразуму Ск 56/23 од 03.10.2023. године. Првостепени суд је међутим, у побијаној пресуди изменио споразум о имовинскоправном захтеву и применом одредбе члана 91. и 93. став 2. КЗ, донео одлуку о одузимању имовинске користи, што није било предмет споразумевања ЈТ и окривељног.

Врховни суд налази да, у конкретном случају, није било места измени споразума о имовинскоправном захтеву применом одредбе члана 91. и 93. став 2. КЗ, од стране Основног суд у Великој Плани по службеној дужности, имајући у виду да суд није одлучивао о одузимању имовинске користи и имовинскоправном захтеву већ је прихватио споразум закључен између странака у поступку, па је на основу одредбе члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП, требао да одбије споразум о признању кривичног дела ако је утврдио да није испуњен услов из члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП у смислу одредбе о имовинскоправном захтеву. Према томе, доносећи побијану пресуду у којој је нашао да је од окривљеног на основу члана 91. КЗ потребно одузети имовинску корист, а оштећене поучити о праву из члана 93. став 2. КЗ, суд је, према налажењу Врховног суда, учинио повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП у вези члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва.

Сходно наведеном, Врховни суд је захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва усвојио као основан и утврдио да је правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани Спк 62/23 од 03.10.2023. године повређен закон из члана 441. став 3. ЗКП у вези члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП, не дирајући у њену правноснажност.

Приликом одлучивања Врховни суд је имао у виду да је јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у захтеву предложио да Врховни суд укине побијану пресуду само у делу одлуке о имовинскоправном захтеву и у том делу врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијану пресуду у складу са закљученим споразумом о признању кривичног дела, али се Врховни суд ограничио на утврђивање наведене повреде закона, имајући у виду садржај споразума о имовинскоправним захтевима и одредбе члана 317. и 318. ЗКП према којима суд може само одбити или прихватити споразум о признању кривичног дела, јер би одбијање

истог било учињено на штету окривљеног, који је својом вољом закључио споразум са ЈТ, а на првостепену пресуду није изјавио жалбу.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу 493. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић